



The Holy See

KATEHEZA PAPE BENEDIKTA XVI.

NA OPĆOJ AUDIJENCIJI

Srijeda, 4. kolovoza 2010.

Sveti Tarzicije – uzor ministrantima

Draga braćo i sestre, elim izraziti svoju radost što sam danas ovdje među vama, na ovome Trgu, gdje ste se okupili zbog ove opće audijencije, na kojoj su prisutni sudionici velikog Europskog hodočašća ministranata! Draga djeco i mladei, dobrodošli ste! Budući da je velika većina ministranata prisutnih na Trgu s njemačkog govornog područja, obraćam se prije svega njima na svom materinjem jeziku.

Dragi ministranti i prijatelji, dragi hodočasnici njemačkog jezika, dobrodošli u Rim! Sve vas srdačno pozdravljam. Zajedno s vama pozdravljam kardinala Tarcisija Bertonea, kojeg ste ljubazno pozvali zato što nosi ime vašega zaštitnika, kojeg prikazuje lijepi kip kojem se moete diviti pred sobom. Pozdravljam drage prijatelje u episkopatu i svećeništvu kao i đakone, koji su htjeli sudjelovati na ovoj audijenciji. Zahvaljujem od srca pomoćnom bazelskom biskupu mons. Martinu Gächter, predsjedniku "Coetus Internationalis Ministrantium", na pozdravnim riječima koje mi je uputio, na marami koju mi je darovao i koji me podsjeća na doba kada sam i sam bio ministrant, kao i na tome što mi je darovao ovaj veliki kip. Zahvaljujem mu, u vaše ime, također na velikom rad koji čini među vama, zajedno sa suradnicima i sa svima onima koji su omogućili ovaj radosni susret. Zahvaljujem također promicateljima iz Švicarske i onima koji su na razne načine radili na nastanku kipa svetog Tarzicija.

Veoma ste brojni! Nadletio sam helikopterom Trg Sv. Petra i vidio sve boje i radost, koji su prisutni na ovom Trgu! Vi tako ne samo da stvarate slavljeničko ozračje na Trgu, već još više budite radost u mom srcu! Hvala! Kip svetog Tarzicija je došao sve do nas nakon dugog hodočašća. Predstavljen je u rujnu 2008. u Švicarskoj, u nazočnosti 8.000 ministranata: sigurno su neki i od

vas bili ondje nazočni. Iz Švicarske je prešao u Luksemburg i putovao sve do Mađarske. Mi ga danas prihvaćamo s radošću, sretni što možemo bolje upoznati taj lik iz prvih stoljeća Crkve. Zatim će taj kip – kao što je rekao mons. Gächter – biti postavljen u katakombe svetog Kalista, gdje je mučenik Tarzicije pokopan. Elju koju upućujem svima jest da to mjesto postane mjesto u koje će rado svraćati ministranti i oni koji ele slijediti Isusa izbliza u svećeničkom, redovničkom i misionarskom ivotu. Da se bar svi ugledaju u toga mladog hrabrog i snanog mladića i obnove prijateljstvo s Gospodinom kako bi naučili ivjeti uvijek s njim, slijedeći put koji nam pokazuje njegova Riječ i svjedočanstvo tolikih mučenika i svetaca, naše braće i sestara po krštenju!

Tko je bio sveti Tarzicije? Nemamo mnogo podataka. Ivio je u prvim stoljećima Crkve, točnije u trećem stoljeću. Pripovijeda se da je bio mladić koji je posjećivao Katakombe svetog Kalista ovdje u Rimu i bio je veoma vjeran svojim kršćanskim zadaćama. Veoma je volio euharistiju i, iz raznih dostupnih nam informacija, zaključujemo da je, vjerojatno, bio akolit, to jest ministrant. Bile su to godine u kojima je car Valerijan okrutno progonio kršćane, koji su bili prisiljeni potajno se okupljati u privatnim kućama i, katkad također u katakombama, da slušaju Boju riječ, mole i slave misu. Bilo je sve opasnije i nositi euharistiju zatvorenicima i bolesnima. Jednoga dana, kada je svećenik, po običaju, pitao tko je spreman nositi euharistiju drugoj braći i sestrama koje su je čekale, ustao je mladi Tarzicije i rekao: "Pošalji mene". Taj se mladić činio premladim za tako zahtjevnu slubu! "Moja mladost – rekao je Tarzicije – bit će najbolje okrilje za euharistiju". Svećenik, kojega su te riječi uvjerile, povjerio mu je taj dragocjeni kruh rekavši mu: "Tarzicije, sjeti se da je nebesko blago povjereno tvojoj slaboj brizi. Izbjegavaj napućene ulice i ne zaboravi da se svete čestice ne smiju bacati psima niti biserje svinjama. Hoćeš li vjerno i sigurno čuvati sveta otajstva?". "Radije ću umrijeti – odgovorio je odlučno Tarzicije – no pustiti ih." Na svom putu susreo je na ulici neke drugove, koji su, pošto mu se približe, pozvali ga da im se pridruži. Njegovo odbijanje je kod njih – a bili su pogani – pobudilo sumnju te su opazili da je nešto privinuo uz grudi i da to brani. Pokušali su mu to istrgnuti ali uzalud; borba je postala sve ešća, osobito kada su saznali da je Tarzicije bio kršćanin; pretukoše ga, sasušu na nj kamenje ali on nije ispustio euharistiju. Umirućeg Tarzicija neki je pretorijanski časnik koji se zvao Kvadrat, koji je također, potajno, postao kršćanin, odveo svećeniku. Stigao je njemu mrtav, ali je još uvijek pritiskao na grudi u platno umotanu euharistiju. Odmah je pokopan u Katakombama svetog Kalista. Prema napisu koji je sastavio papa Damaz umro je 257. Rimski martirologij kao datum njegove smrti odredio je 15. kolovoza i u istome se martirologiju prenosi također lijepa usmena predaja, prema kojoj uz tijelo svetog Tarzicija, ni u rukama, ni u odjeći, nije bio pronađen Presveti sakrament. To se tumačilo tako da je posvećena čestica, koju je mladi mučenik branio ivotom, postala njegovim tijelom, tvoreći tako s njegovim tijelom jednu jedinu neoskvrnjenu hostiju prinesenu Bogu.

Dragi ministranti, svjedočanstvo svetog Tarzicija i ta lijepa predaja nas uče dubokoj ljubavi i velikom štovanju koje moramo gajiti prema euharistiji: to je dragocjeno dobro, blago čija se vrijednost ne moe izmjeriti, to je Kruh ivota, to je Isus koji se daje za hranu, potpora i snaga za naš svakodnevni put i otvorena staza prema vječnom ivotu; to je najveći dar koji nam je Isus ostavio.

Obraćam se vama ovdje prisutnima i, po vama, svim ministrantima na svijetu! Sluite velikodušno Isusu prisutnom u euharistiji. To je vana zadaća, koja vam omogućuje biti posebno blizu Gospodinu i rasti u pravom i dubokom prijateljstvu s njim. Ljubomorno čuvajte to prijateljstvo u svom srcu, poput svetog Tarzicija, spremni zaloiti se, boriti se i položitiivot kako bi Isus došao do svih ljudi. I vi prenosite svojim vršnjacima dar toga prijateljstva, s radošću, sa zanosom, bez straha, da osjete da poznajete to otajstvo, da je ono istinsko i da ga ljubite! Svaki put kada pristupate k oltaru, imate sreću prisustvovati velikoj gesti ljubavi Boga, koji se nastavlja spremno darivati svakome od nas, biti nam blizu, pomagati nam, davati nam snage da ivimo dobro. Posvetom – vi to znate – taj komadić kruha postaje Isusovo tijelo, to vino postaje njegova Krv. Sretni ste što moete doivjeti izbliza to neizrecivo otajstvo! Vršite s ljubavlju, pobonošću i privrenošću svoju ministrantsku slubu; ne ulazite u crkvu radi slavljenja otajstava s površnošću, već se duhovno pripravite na svetu misu! Pomaući svojim svećenicima u slubi na oltaru pridonijet ćete tome da Isusa pribliite drugima, tako da to ljudi mogu osjetiti i u to biti snanije uvjereni: On je ovdje; vi surađujete u tome da on bude sve prisutniji u svijetu, u svakodnevnom ivotu, u Crkvi i na svakome mjestu. Dragi prijatelji! Vi posuđujete Isusu svoje ruke, svoje misli, svoje vrijeme. On će vas za to nagraditi, darovat će vam pravu radost, najpotpuniju sreću. Sveti Tarzicije nam je pokazao da se za neko dobro, za ljubav, za veće blago, za Gospodina moe dati čak i ivot.

Od nas se vjerojatno ne trai mučeništvo, ali Isus od nas trai vjernost u malim stvarima, unutarnju sabranost, našu vjeru i napor da očuvamo prisutnim to blago u svakodnevnom ivotu. Trai od nas vjernost u svakodnevnim zadaćama, svjedočenje njegove ljubavi, da pohađamo Crkvu iz unutarnjeg uvjerenja i zbog radosti njegove prisutnosti. Tako moemo također našim prijateljima pomoći spoznati da Isus ivi. Neka nam u toj zadaći pomogne zagovor svetog Ivana Marije Vianneya, čiji je danas liturgijski spomen, tog skromnog francuskog upnika, koji je promijenio jednu malu zajednicu i tako dao svijetu novo svjetlo. Neka nas primjeri svetog Tarzicija i svetog Ivana Marije Vianneya svakog dana potiču ljubiti Isusa i vršiti njegovu volju, kao što je to činila Djevica Marija, koja je ostala vjerna svome Sinu sve do kraja. Još jednom hvala svima! Bog vas blagoslovio u ovim danima i sretan povratak u vaše zemlje!

Papin pozdrav hrvatskim hodočasniciima na hrvatskom:

Srdačno pozdravljam Ministrante iz Hrvatske. Po uzoru svetoga Tarzicija, velikodušno sluite Isusu, nazočnom u Euharistiji.